Ч. 145. Второк 1 (14) липня 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Недуга папи. — З Балкану. — Відгомони кишинівскої різні).

Деякі віденьскі дневники донесли були, що др. Кербер веде довірочно переговори з представителями німецких сторонництв, аби позволили єму обіцяти Чехам заснованє університету на Мораві. Деякі з німецких провідників, як Штірк і Швеґель, мали вже згодити ся на утворенє ческого університету на Мораві, але не в Берні, лише в Кромерижу. З ческих жерел заперечують вість, мовби др. Кербер приготовляв переговори між Чехами а Німцями. Неправдою єсть також то, що вже прийшло до якого небудь зближеня обох сторін. До кінця серпня кабінет не зробить нічого, навіть наслідник д-ра Резека не буде іменований. В першій половині вересня відбуде ся напевно іменованє ческого міністра, бо без него не може бути бесіди о якім небудь порозуміню з Чехами. — Др. Крамаж заповідає в Narodni-х List-ах, що Чехи будуть вести всіми средствами як найострійшу опозицию.

В справі недуги папи видано вчера рано такий бюлетин. Сьв. Отець перевів ніч спокійно. Кількогодинний сон зробив користний вплив на загальний стан здоровля. Живчик 82, трохи сильнійший. Теплота 36·4. Віддаванє урини скупе. — Köln. Volksztg. доносить з Риму, з найблизшого окруженя папи, що папа спав по полудни кілька годин. Загальний стан здоровля значно ліпший. — О годині 8 вечером видано вчера такий бюлетин: В ночи папа спав досить добре, не лучило ся нічого замітного; поліпшенє тревае дальше. — Анґлійский король Едвард зажадав телеґрафічних справоздань про стан здоровля папи. Вість, немовби цісар Вільгельм вислав ґенерального ад'ютанта з листом до папи, єсть неправдива. — Лікарі заявили, що у папи конечна єсть трета операция, однако они вагують ся приступити до неї, бо боять ся, чи папа в наслідок великого ослабленя видержав би єї. — Від вчера стоять в Ватикані готові повози з запряженими кіньми, аби на случай потреби сейчас привезти кардинала Ванутелього, великого пенітенциярия, котрий уділив би сьв. Отцю розрішеня в послідній хвили перед смертию і для кардинала Орелії.

На звістний окружник болгарского правительства, містячий цілий ряд тяжких обжаловань Туреччини, відповіла та письмом розісланим до всіх заграничних кабінетів. В тім письмі каже Туреччина, що рухи войск турецких в напрямі болгарскої границі мають виключно на цїли удержанє спокою в тих граничних околицях. Про умиснє громадженє войск не може бути бесіди. Письмо відпирає дальше з цїлою рішучостию обжалованя болгарского правительства що-до мнимого переслїдуваня і нелюдского гноблення болгарского населеня в Туреччині і називає їх видумкою. Вкінци впевняє, що Туреччина цїлком не гадає о яких небудь вияснених кроках против Болгариї. — З Берлина доносять, що держави обіцяли Болгариї вплинути на Туреччину, аби відкликала свої войска з над болгарскої границї, а зажадали натомість від Болгариї, аби льояльно поводили ся супротив Туреччини і занехали громадити войска.

З Одеси доносять, що за дрібнїйші переступства в часї кишиневских розрухів відповідало доси перед судом 567 обжалованих. Увільнено 252, на тримісячний арешт засуджено 45, на 2 місяцї 56, на півтора місяця 111, на місяць 36, на 2 тижднї 14. Инші обжаловані дістали менші кари. — Старший нотар в Кишиневі застрілив ся. Причиною самоубийства був некористний для него вислїд слїдства, котре виказало, що нотар брав участь в антижидівских розрухах.

Новинки.

Львів дня 13 го липня 1903.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий виїхав до Кракова і околиць навіщених повеню.

— **Зливи, гради і повени.** В суботу вечером около 7-ої години пересунула ся понад Львовом страшна градова туча. Дощ зачав лити як з коновки а відтак пустив ся і грубий град, котрий падав більше як чверть години. Великі зерна граду вкрили мов сніг улицї міста і криші домів і лежали довший час великими купами. Град нарробив великої шкоди в городах і садах. Люди, котрих град захопив на улици, ховали ся де хто міг, при чім не обійшло ся і без нещасливої пригоди. Мамка Юлія Кащак хотїла сховати ся в

12)

На Балканї.

(Дальше).

Ми побули пів години в Монастири, але крім нашого провідника не побачили ані одного черця більше. На наше питанє сказали нам, що в Раковици єсть взагалї всего лиш трох черців та й ледви чи єсть який монастир в Сербії, в котрім було би більше, в декотрих єсть навіть менше. В Сербії черців взагалї дуже мало; в 54 монастирях жиє всего около 100 черців. Они займають ся головно рільним господарством, бо кождий монастир має великі ґрунти, з котрих доходи ідуть на удержанє церквей при монастирях і самих черців. Становище черців в Сербії єсть о стілько висше як в инших краях, що лиш зпоміжи них вибирають ся епіскопи і митрополити.

Вертаючи назад до Білграду, задержались ми в Топчідері. Незнакомий в сих сторонах може єго легко поминути; лиш великий парк може хиба впасти в очи, але сама королївска лїтна резиденция єсть дуже незначна. Як многі инші двірки на селї так і ся резиденция стоїть при самім гостинци. Не кождий добачить зараз жердку від королївского стягу на криші одноповерхого боку, котрого малі вікна з зеленими віконницями не надають єму ані дрібки краси. Так само як від улиці, так і від сторони парку не має резиденция нїякої прикраси, лиш із сеї сторони як би яка вивіска над склепом, єсть прибита над входовими дверми мала таблиця, котра пояснює значінє сего дому. Довкола сербского гербу виписано на ній: „Лїтна резиденция князя Мілоша 1831."

Деревляними сходами виходить ся на гору. На долинї єсть на турецкий лад великий присїнок. Тут на деревляних сволоках висить кільканайцять вінців із збіжа. Такий самий присїнок єсть і на першім поверсї, звідки виходить ся на малу веранду, з котрої єсть красний вид на цїлий парк. В склянних шафочках в присїнку стоять сотки воскових моделїв з тих овочів, які родять ся в топчідерских садах. Князь Мілош був, видко, знаменитим господарем. На то вказує також і бібліотека, в котрій знаходить ся кілька сот книг господарских та ще й самих нїмецких. Як звістно, на першу половину минувшого століта припадають початки розвою новійшої поступової господарки рільної, котра вяже ся тісно з іменами Лібіґа і Тера. Князь Мілош, видко, учив ся пильно господарства, о чім сьвідчить і ся его бібліотека.

Комнати в сїм домі вузкі і маленькі. Комната, в котрій пересиджував кн. Мілош, а котра лиш скупо украшена штукатурами, має всего може лиш шіснайцять квадратових метрів. Слуга зі щирою старанностию показує всї ті памятки, які тут остали ся, почавши від зелїзного ліжка застеленого ще всею постелею, на котрім Мілош віддав духа Богу. Тут стоїть ще також і велике крісло з опиралами і красною ґобелїновою вишивкою, котру вишивала власними руками княгиня Любіца, жінка Мілоша. В шафах висить княжа одіж. Пара черевиків стоїть ще на тім самім місци, де їх князь власноручно собі латав.

В другій так само малій комнатцї заладжували ся справи держави. Тут відбувала ся рада міністрів. По серединї стоїть великий стіл, застелений зеленим сукном, а довкола него уставлені канапки вкриті жовто-червоним дамастом, котрий вже попукав і розлазить ся. На зеленім суконї, котрим застелений стіл, видко повно якихсь дивних плям. То плями від крови. Нам сказали, що коли князя Михайла наймлені убийники убили в парку, лікарі занесли єго сюди і тут на сїм столї зложили та старали ся привести єго до житя, а коли то було на дармо, то на сїм самім столї зробили секцию тїла. Король Александер заїздив часто до Топчідеру, не так може задля самої лїтної резиденциї, як скорше щоби налюбувати ся красою парку. Весною, коли все зазеленїє ся, коли вся природа вкриє ся цьвітом і воздух повен пахощів, тут справдї чудесно. Але й в пізній осени тут красно, коли вже жовте листє зачинає опадати і коли над Савою холодними ранками і вечерами піднимає ся мрака.

VII.

Ниш, друга столиця Сербії.

Була пята година рано, коли білградский поїзд привіз заспаних пасажирів на дворець в Нишу. Мимо так ранної пори був тут вже великий рух. Якийсь двигар з нумерованою шапкою вхопив мій ручний пакуночок та вивів перед дворець, де стояло кільканайцять

брамі нїмецкої ґімназиї і мала з собою маленьку пятинедїльну дитинку бляхаря Фроіма Соллєра, а другу малу вела за руку з собою. Нараз збігло ся до брами таке множество людий, що в глотї задушили дитину. Лїкар стациї ратункової др. Ґоломб ратував дитину через довший час, але не міг вже привести єї до житя. Кащакову арештовано, а полїция повідомила о тім прокураторию. В домі Пореса при ул. Шпитальній ч. 30 залила вода помешканє Сари Шнек так, що декотрі предмети плавали. Пятеро дїтий, що були в тім помешканю, сусїди ледви виратували. Страшні зливи, а в наслїдок того і повени настали в послїдних днях в горішній і долїшній Австриї, на Мораві, на австрийскім і пруским Шлеску та на Угорщинї. З Бялої і Більска доносять, що там падав дощ без перерви через пять днїв, а дня 10 с. м. повили вали там всї потоки і ріки. Коло Більска майже всї села стоять під водою, а в Більску більша часть улиць стоїть також під водою.— В Ґмунден в Горішній Австриї вилило дня 10 с. м. озеро Травн, до котрого впадає ріка Травн. Ріка величезною струєю спливала до озера і несла з собою дерево вирване з корінєм, бальки, части домів, мости і богато всїлякої дичини іменно же серни. Всї місцевости над озером вода позаливала, а в самім Ґмунден мусїли люди втїкати з домів положених над озером. Часть міста також залита, а дощ все ще паде без перерви. В Штаєр вилила ріка Анїза і позаливала деякі части міста на метер високо. Фабрика оружия мусїла застановити роботу. — З Оппави на Шлеску доносять, що там ріки чорна і золота Оппа так прибули, як подібної повени навіть найстарші люди ще не памятають. Громади Ербердорф, Єґердорф, Комайзс, Ольбердорф і многі инші стоять під водою. Дня 10 с. м. вислано до тих місцевостий на поміч баталїон стрільців, вісїм компаний піхоти і піонїрів з понтонами. З західної Галичини, зі Шлезка і Морави наспіли вісти про величезні повени. В наслїдок безнастанних дощів повиливали там майже всї ріки, а найбільше Висла, в котрій вода піднесла ся о $4^1/_2$ метра понад звичайний уровень, а о 12 цм. висше, як в часї страшної повени в р. 1884. Сотки сїл залиті водою, а в Кракові в низше положених дїльницях стоїть вода місцями на 2 метри високо. Войско і сторожа пожарна спішать на ратунок, нервозять людий з затоплених місць і доводять їм поживу. Шкоди від повени величезні; вода позабирала сїна, позамулювала поля і огороди, позривала мости, а в кількох місцях попереривала зелїзничі насипи, так, що на деяких шляхах треба було застановити рух поїздів.

— **За упокій душі бл. п. д-ра Остапа Терлецкого** відбуде ся вї вторик дня 14 с. м. о 8-ій год. рано поминальне богослуженє в архикатедральній церкви сьв. Юрия. Того дня точно о год. $2^1/_2$ пополудни відбуде ся на личаківскім кладовищи відслонене памятника на гробі бл. п. д-ра Ост. Терлецкого, поставленого заходом української молодїжи при помочи жертв наук. тов. ім. Шевченка і поодиноких членів української львівскої громади.

— **Видїл тов. „Шкільна Поміч“ в Снятині** розписує конкурс на 5 місць безплатних в бурсї, на 5 за оплатою 16 кор. а 5 за оплатою 24 кор. місячно. О ті місця можуть убігати ся ученики, котрі зложать іспит до I. кляси школи реальної. Кождий ученик має мати відповідну скількість біля, чисту постіль, добру одїж і обув. Подания належить вносити на руки предсїдателя Впр. о. совітника Филимона Огоновского, пароха в Снятинї, найдальше до 25 липня 1903.

— **Нещастні пригоди.** Дня 6-го с. м в полудне убив грім двоє людий на поли межи Пнївом а Пасїчною, надвірняньского повіта. — В Куропатниках коло Бережан грім убив Настю Адамів, а Мих. Тарасевича тяжко попарив. — 17-лїтний Іван Минайлюк з Жабя-Ільцї впав онодї з кладки коміть головою до Черемоша і утонув ся.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Після того нового розкладу їзди будуть переходити поміж Львовом і Сокалем в місце дотеперішних поїздів мішаних ч. 2253/951 і 952/2254 поїзди особові ч. 2213/913 і 914/2214. Поїзд ч. 2213/913 буде відходити зі Львова о год. 7·05 вечером а приходити до Сокаля о год. 12·20 в ночи. Поїзд ч. 914/2214 буде відходити з Сокаля о год. 1·30 в ночи, а приходити до Львова о год. 6·50 рано. Нові поїзди ч. 913 і 914 на шляху Рава руска - Сокаль будуть ся лучити в Раві руській з дотеперішними поїздами ч. 913 і 914 шляху Ярослав-Рава руска і при тих поїздах буде переходити і дальше прямо поміж Ярославом а Сокалем, взглядно на відворот, один віз особовий з передїлами I. і II. кляси. Рівночасно змінить ся розклад їзди поїздів льокальних ч. 2255 і 2256 переходячих в лїтнім сезонї від 17 мая до 15 вересня поміж Львовом а Бруховичами. Поїзд ч. 2255 буде відходити зі Львова о год. 7·05 рано а приходити до Брухович о год. 7·28 рано, а поїзд ч. 2256 буде відходити з Брухович о год. 7·43 рано, а приходити до Львова о год. 8·05 рано. Подрібний розклад їзди тих поїздів подано в осібних оголошеннях. Дотичні додатки до стїнних і кишеневих розкладів їзди можна дістати за оказанєм тих розкладів в касах стацийних і в головній касї дирекцийній ул. Красїцких ч. 5.

— **З Тов. сьв. Петра.** На цїли Тов. запомоги убогих церквей ім. сьв. Петра зложили: ходорівский декан о. Кміцїкевич від там. церквей і парохів 52 К; ректор семинариї о. др. Хомишин, віцеректор о. Ярема, префект о. Жук і капелян військовий о. Ломницкий по 2 К; совітник суду краєв. Влад. Грабовеньский 3 К, болехівский декан о. Грабовеньский від тамт. церквий і парохів 55 К; яричівский декан о. Пачовский від церквей в Сороках, Жидатичах і Ляшках 15 К; о. Насальский від матерної церкви в Ладанцях і дочерної в Брикони, деканата нараївского 100 К; монастир оо. Василиян в Бучачи і Кристинополи по 6 К; з котрих першу жертву переслано консисториї взглядно Тов. сьв. Петра в Станиславові а другу консисториї, взглядно Тов. сьв. Петра в Перемишли, яко там приналежні. Звертаємо увагу, що лиш члени з Аепархиї посилають жертви і датки до Львова, члени же з других 2 єпархий до видїлу Тов. сьв. Петра в Перемишли і Станиславові. §. 26 статута постановляє: „видїл управляючий іменує відпоручників для кождого деканату, а в разї потреби і для поодиноких місцевостий“. В мисль сеї постанови іменував видїл вже на першім своїм засїданю оо. деканів відпоручниками видїлу Тов. А що та орґанїзация оказалась недостаточною, то на засїданю з дня 6 липня іменовано відпоручниками по мисли того-ж §. ще і всїх парохів городских, катехитів шкіл середних, видїлових і народних і декотрих сьвітских людий. Круг дїланя тих відпоручників опредїляє згаданий §. 26. Задачею їх єсть збирати членів, датки і жертви особливо межи сьвітскою інтелїґенцією, так щоби межи нею не було нї одного, котрий би не належав, або хоч чим тим не причинив ся до цїлий Товариства. При-

---

дрантивих фіякрів віденьского походженя, але зато кождий мав жваві коники. До міста їхали офіцири, купцї, кількох урядників, а всї лиш з легкими пакунками в руках. Сонце вже було зійшло, коли ми красною і добре управленою рівниною пустили ся до міста, що лежить досить далеко від двірця.

Широким колесом довкола Ниша виднїють ся вже гори балканьского підгіря а поза ним найблизші скалисті велити балканьских гір. Трохи більше на полудне видко стрімкі шпилї звані Планина Іуха. Ниш лежить над рікою Нишавою, недалеко від того місця, де она впадає до т. зв. болгарскої Морави, котра знов сполучившись із сербскою Моравою, впадає понизше Смедерева (Семендриї) до Дунаю. Ниш єсть нинї важною точкою для їзди зелїзницями. Сюди приходить головна лїнїя зелїзнича, що іде з Константинополя через Софію і коло Цариброду переходить з Болгариї на сербску сторону та іде тут долиною понад Нишаву. На північ звідси іде друга, головна лїнїя простїсенько до Білграду і Відня, а третя, що іде на полудне, переходить понизше Врайї до Скопля на турецкій сторонї в Македонії та іде дальше аж до Солуня над море.

В давних часах та ще й в новійших, коли ще не було зелїзниць, мав Ниш ще більше значінє. За римских часів, коли се місто звало ся Наіссус, сходили ся тут найважнїйші дороги з цїлої держави. Тут сходили ся головний шлях до Італїї, кілька доріг до Адрийского моря, кілька доріг до Дунаю і гостинцї до Византиї та до Солуня. Тому й не дивота, що місто переходило всїляку судьбу. Сюди посували ся раз у раз римскі леґіони висилані для оборони держави, а коли настала була вандрівка народів, переходили сюди всхідні і західні Ґоти та Ґуни; відтак прийшли Славяни, а коли настало було всхідно-римске цїсарство, латиньска культура зачала тут уступати ся грецкій. Тут родив ся грецкий цїсар Константин Великий, котрий дбав дуже о місто і украсив єго. Аттіля, король Гунів, збурив був місто, а грецкий цїсар Юстиніян знову єго відбудував. О се місто вели війну з собою грецкі намістники, Серби і Болгари. Сюди переходили хрестоносцї, аж наконець Турки заволоділи Греками, Сербами і Болгарами і місто стало турецке. Ще в 1876 р. підчас першої сербско-турецкої війни була тут головна кватира турецкої армії, а в 1877 р. підчас другої сербско-турецкої війни заняли місто по триднєвній борбі Серби дня 28 грудня. Наконець берлиньский конґрес признав се місто Сербам і король Мілан зробив з него другу столицю.

Від сеї пори доля міста змінила ся і оно зачало підносити ся. Король Мілан мав очевидно на думцї ширити звідси більший вплив на стару Сербію та Македонію і тому частїйше приїздкав сюди з цїлим двором. Місто одержало більшу залогу, а Мілан чув ся тут навіть безпечнїйший як в Білградї. Династия Обреновичів мала в сїм містї і єго охрестности богато особистих прихильників і длятого в першій хвили по подіях в Білградї розійшла ся була навіть чутка, що в Нишу вибухла контр-революция, що опісля показало ся неправдою.

Місто лежить на рівнинї, а доми в нїм майже всї лиш партерові; здалека робить оно навіть враженє лиш великого села з порозкиданими домами, положеними серед садів і городів. До міста вїздкає ся широчезною улицею, по боках котрої стоять доми лиш зрідка. Довга, триґранна площа серед міста служить за торговицю і тут знаходять ся найперші склепи. Тут видко всего лиш дві каменицї на один поверх і в обох містять ся готелї. Місто в послїдних часах значно змінило ся і подобає вже на порядне провінциональне місто европейске. Улицї тут вирівнано і добре брукувано та пообсаджувано деревами. Нинїшне місто має звиш 20.000 жителїв, між котрими 2000 Турків, богато жидів і циган. В турецкій части міста єсть богато мошей а до замітнїйших будинків в сербскім містї належить соборна церков, королївска резиденция і стара кріпость з пяти великими брамами, положена по лївім боцї Нишави. Кріпость ся стратила нинї свое значінє і уважає ся хиба лиш за велику касарню. Королївска резиденция не відзначає ся нїчим особлившим; єсть то лиш великий будинок на один поверх, що має в однім рядї яких двайцять вікон. За турецких часів був то конак турецкого пашї. В партеровім будинку побіч конаку містив ся давнїйше гарем пашї, а тепер єсть там головна варта і офіцирске касино. В Нишу єсть також резиденция єпископа, ґімназия і учительска семинария.

Живописний вид представляють улицї міста в торговий день. Довгі ряди скриплячих возів запряжених волами везуть всяке добро до міста. Більші тягари тягнуть буйволи. Селяни і селянки в живописній ношї, але не так красній як в инших сторонах Сербиї, спішать на торг і несуть свої товари в кошах на жердцї уложених так, що один висить на нїй з переду а другий з заду і держать один другому рівновагу; в містї кладуть ті коші на землю і коли не сїдають коло них таки просто на брук, то стоять, оперши ся на жердку. Селянки носять на голові цьвітисті хустки і беруть на опашки вишивані юпки; спідницї підпинають трохи з правого і лївого боку так, що сподом видко сорочку вишивану долом на долоню широко, а вишивка буває звичайно червоної краски. На ногах мають т. зв. опинки, рід грубих вовняних панчіх. Дївчата носять яскраво жовті хустки а з боку під хустку затикають по кілька сьвіжих червоних цьвітів. Ноша мужчин нагадує дуже турецкі звичаї а хустка обмотана довкола голови то таки турецкий турбан; впрочім носять також баранячі стїжковаті шапки, червоні короткі, з переду отверті і вишивані спенцери та широчезні турецкі шаравари синої краски. Робітників з Македонії,

збирані жертви враз із списом жертводавців доручаєсь через місцевого пароха відпоручникови деканальному (деканови) а той предложить їх в дорозї консисторнї виділови у Львові, взглядно в Перемишли і Станиславові. Таку саму орґанізацию переведуть, єсли ще не перевели, і оба виділи в Перемишли і Станиславові. Щасть Боже так богоугодному ділу. *Виділ.*

— **В Селяньскій Бурсї в Станиславові** з слїдуючим роком шкільним знайде поміщенє 40 учеників шкіл народних і середних. Оплата місячна в натуралїях (котрі кождому будуть означені) або грішми 16 К з гори. Зголошеня разом з сьвідоцтвом шкільним і декларациєю що-до точности в уплатї присилати належить на адресу: о. Клим. Кульчицкий, Підпечари п. Тисьмениця до 15 серпня. — Родичі, котрі потребують якої інформациї що-до науки дїтий, могуть написати до мене, а дістануть зараз відповідь. Пригадую, що до ґімназиї не приймають ученика, котрий скінчив вже 14 лїт, длятого ученики сільских шкіл повинні конче по двох трех роках науки в сільскій школї переходити до 3 кляси міскої, щоби не тратили марно лїт і освоїли ся з шкільним порядком.

— **З Станиславова пишуть**: З слїдуючим шкільним роком буде отворена в Станиславові „Дївоча Бурса" під доброю опікою комітету. Місячна оплата 20 К. Зголошеня присилати належить найдальше до 15 серпня на адресу: Антонія Кульчицка, Підперари, почта Тисьменица.

— **Родичі**, котрі потребували би доброго ученика для товариства або (за малим винагородженєм) до науки дїтий в часї вакацийнім, зволять зараз віднести ся до мене. Родимцї, богато бідних учеників потребує помочи; дайте їм хоч на час вакаций добрий притулок! Могуть також приготовлювати до шкіл сільских дїтий та учити співу. О. К. Кульчицкий, Підпечари п. Тисьмениця.

ТЕЛЄГРАМИ.

Відень 13 липня. Мінїстер справ заграничних ґр. Ґолуховский удав ся на лїтний побут до Віттель у Франциї.

Загреб 13 липня. Заступник хорватского бана Крайкович подав ся до димісиї. Єго місце має займити посол до сойму хорватского і угорского др. Шуманович.

Білгород 13 липня. З нагоди уродин короля Петра відбули ся вчера торжественні богослуженя в цїлім краю. В Білгородї в королївскій палатї відбуло ся по богослуженю приняте достойників.

Льондон 13 червня. В Льондонї панувала в послїдних днях небувала спека. В однім дни померло від сонїшного удару звиж 30 осіб, а 100 осіб занедужало.

Білгород 13 липня. Король Петро покликав полковника Мисича, котрий як звістно стояв на чолї заговору против короля Алєксандра, до мінїстерства війни і віддав єму веденє войскового департаменту.

що наймають ся на роботу по лїсах, пізнати зараз по їх білих турбанах. Але що найбільше впадає в Нишу в очи, то велике множество циганів а ще більше циганок, молодих дївчат, котрі тут наймають ся на службу. Сільска дївчина, Сербка, навіть бідна, не піде до міста на службу, бо уважає то собі за нечесть і длятого в містї наймають службу у висших кругах дївчата або кухарки з Угорщини а низші верстви наймають турецких або таки сербских циганок. Турецкі циганки пізнати зараз по тім, що они замісць спідниць носять червоні шаравари, білі юпки і зелені турбани на голові.

За послїдних обох Обреновичів, іменно же за короля Милана був в Нишу великий рух; місто що року під осїнь дуже оживляло ся. Приходили великі маси войска і тут відбували ся маневри, приїзджав цїлий двір, відбували ся двірскі лови коло Лесковаця, а коли відтак король вернув з ловів, то за містом відбували ся великі перегони, на котрі з'їзджало ся множество людий з цїлого краю. По перегонах слїдували двірскі балї і всїлякі забави, а для міста виходив з того найбільший хосен. З Обреновичами стратив Ниш свою найбільшу підпору.

VIII.

В Чорногорі.

(Після Ґенте'го.)

„Хто напив ся води з Балкану, той все буде туди вертати!" Четвертий раз прийшлось менї загостити в Чорногорі, малім князївстві, забитім від сьвіта дошками, про котре в Европі так хибне мають понятє. На жаль многі подорожні не заїзджають дальше як до Цетиня та до найбіднїйшої части краю, до катунскої нагії (округа), внаслїдок чого мають хибне понятє о характері князївства, котре в нових нагіях на півночи і на всходї має величаві праліси і полонини а в долинах полудневої Чорногори таку урожайну землю, що сї сторони і побереже можна назвати городом і шпихлїрем Чорногори. Отже на жаль майже всї чужинцї вертаючи з відтам, покивують головами та питають: „З чого жиють там ті люди?" Коби то они побули хоч тиждень в найкраснїйшій і найзамітнїйшій части краю! Але упередженє годї викоріненити, а до Чорногори мають люди найбільше упередженя.

Красною як рідко єсть дорога із Котара до Цетиня, котрою подорожний піднимає ся безчисленними закрутами в гору по стрімкій скалистій стїнї: в глубинї виднїє ся може котарский залив або Боке і Катаро; дальше видко величезні мов би розірвані скали, в глубинї блискучі в сьвітлї сонця гори Кривошиї, а все то разом сполучає ся в одну чудову сценерию. А відтак на самім вершку, де дорога ледви на яких двайцять кроків заходить за скалисту стїнку, настає нараз тишина мов би в могилї. Поблискуюча поверхня води щезає десь в глубинї а нараз виступає мов би закаменїле море пустїсенький Крас. Хто лиш побіжно переходить через той Крас, для того він єсть найбільше притягаючим до себе предметом а побереже Адрийского моря дає всюди нагоду оглядати єго красу і дива природи. Але чим довше на нїм побути, тим скорше щезає принадність новости, ріжнородність стає одностайностию, а вічно сїрі форми поверхнї томлять око і духа чоловіка. Тому то чорногорский Крас єсть мало привітною, зрідка замешкалою пустарею, котрої найбільше впадаючою в очи характеристикою єсть неурожайність і брак води. З рідка поросла трава не може затерти понурого вражіня сїрих скал, а до первістного вигляду красової країни прилучає ся ще якесь пригнетаюче чувство самоти.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_6$ до $^{30}/_9$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_5$ до $^{15}/_9$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_5$ до $^{13}/_9$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_5$ до $^{15}/_9$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_5$—$^{15}/_9$ в неділї і сьвята

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білєти їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білєти звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот. На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нїкому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем

Александер Копач,
Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).